

Eitt træ er fallið

minnist meg rætt tók Steinbjörn B., sáli, nakað soleiðis til, tá ið Erlendur fór Patursson.

Og hesi orðini hvukku líkasum fram fyri meg aftur í áðni, tá ið andlátini vórðu lísini í útvarpinum. Á middegi. Tvær kaldglöggar reglur, ið staðfestu, at Kjartan Hoydal var farin.

Ikki fyri tann skyld at deyðsboðini komu óvart á meg. Ymiskt, sum hevur spurst heimanífrá, hetta síðani um ársskiftið, hevur alt borið at sama feigdarborði. Ella sum ein íslensk skyldkona plagdi at siga: *Það er nú meiri helvítis veikin.* Hon meinti við krabban.

Men hinvegin.

Tá ið eg nú – og ikki heilt álvuligur við – seti penn á blað her suðuri henda góðviðraða seinnapartin í mai, er tað kortini hetta við trænum, eg fyrst hugsu um. At eitt træ, at tann gjögnum öldir og sjórok arvaða kenslan hjá oyggjaskeggjanum fyri trænum, er öðrvísi enn hjá meginlandsbúgvum. At eitt træ – har tró annars sjáldan vinna seg upp í

hömiliuhædd av sínum eintingum – so at siga er ein verð í sjálvum sær. Ja, enntá verðin sjálv í øllum sínum undarligu avbrigdum. At í tí trænum hoyrist eitt serligt suð. Suðið av alheimsins veingjum.

Og tað kann av sonnum sigast um Kjartan Hoydal, at tað var eitt suð av verðini um hann. Henda mannin, sum av natúr var afturhildin í verumáta og gáin um seg í orðum, ja, viðhvørt sýntist at fyrisita sínar hugsanir næstan embætisliga. Men har var vit aftanfyrir. Altíð. Bæði orð og hugsan. Innlit og eitt skarpsskygni, sum man hava gjørt fleiri enn undirritaða heitan um skellan ofta.

Men tað sansaði tú skjótt í samrøðum við Kjartan – og fyri mítt viðkomandi gjørdust tær nakrar gjögnum árin – hvussu lætt hann kundi taka teg á bóli við síni breiðu vitan. Næstan forargiliga lætt. Tí mikla vitan hevði hann. Ikki bert um sitt fak og yrki, um fisk, politikk, samfelag og sögu, men um so mangt annað eisini. Ikki síðst tá ið tað galt list og mentaskap. Hann

hevði tað vit kalla smakkvísi, men til tað lítið tol við tí uppgjörda, við teirri óvitan, sum vil geva sær sjáldvömi í øllum.

Í samfelagsumrøðuni lá honum nógv á at gera vegir fyri tí opna, útgreinandi orðaskiftinum. Fasthildin á síni sjónarmið, iðan hvat, men eisini nógrúmligur til at geva sær far um og skilja tað, ið annar helt.

Frá einum rithövdarligum sjónarmiði var Kjartan tann góði lesarin. Lesarin, sum við sínum innsýni, sínum greiningarevnum og sínum vilja til umhugsaða og kanska ikki altíð væl lýdda stöðutakan er ein bráðneyðugur partur av tí samspæli, sum øll skapan kravur. Hvør ið hon so er – og hvar.

Ja, eitt træ er fallið.

Tað kenst tómligt eisini hjá einum oyggjaskeggja í útlegd – í einum skógi.

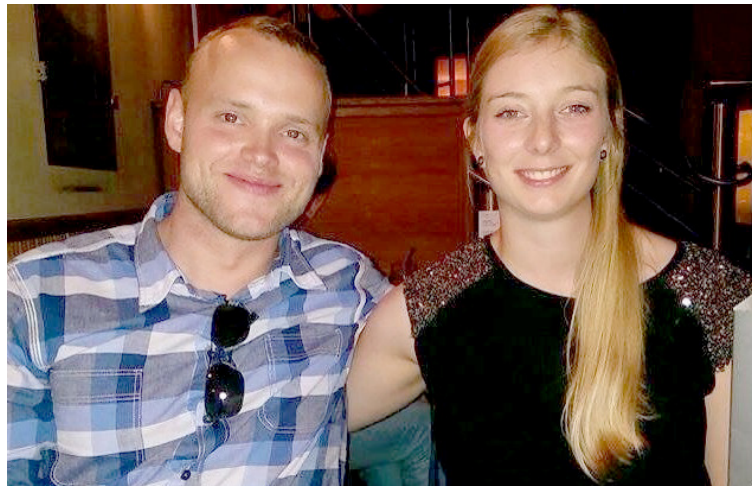
Friður verði við minninum um Kjartan Hoydal.

Carl Jóhan Jensen

Brúdleyp

7. mai giftast í Bryndum kirkju Gerda Astrid Joensen, dóttur Joan og Árna Joensen, og Thomas Warming Thyssen, sonur Inger og Erling Warming Thyssen. Veitslan verður fyri innbodnum í Vester Nebel Forsamlingshúsi

Brúdleyp

Leygardagin 7. mai 2016 giftast Ingunn Jensen, Sandur og Hans Kári Hansen, Sørvágur. Vígslan verður í Sørvágs kirkju kl. 14.00 og veistla verður fyri innboðnum á Hotel Vágum. Sunnudagin 8. mai verður brúðarhúsið í Gerðisbrekku 6 frá kl. 17.

Brúdleyp

Leygardagin 14. mai 2016 giftast Jakoba Eysturberg, Hvalba og Gisli Daniel Sveinbjørnsson, Nes-Hvalba. Vígslan verður í Hvalbiar Kirkju kl. 11. Eftir vígsluna verður opið hús í Tvøroyrar Klubba millum kl. 14-17, har høvi verður at heilsa uppá brúðarparið. Veitslan verður fyri innbodnum frá kl. 19 í Tvøroyrar Klubban.

Brúdleyp

Lørdag den 09.07.16 kl. 13.00 bliver Sussi Flores Aabo Christensen og Kim Aabo Christensen velsignet i Vestmanna kirke. Der vil kl. 15.00, i missionshuset i Vestmanna være kaffe og kage. Det vil glæde os at se familie venner og bekendte. Venligst giv besked til sussiflores@live.dk eller på FB hvis du /i har lyst til at komme. **Kærlig hilsen Sussi og Kim**

67 ár

Hesin fitti skotin fyllir 67 ár týsdagin 10. mai. Tá verður hann at hitta í Gullhorninum frá kl. 10-17:30 og bjóðar kaffi og keks og okkurt gott smúkkutilboð til tey, sum vitja.

Leif Erik Niclasen